

[Samuelson.]

Så sagde hr. Knud Nielsen, at VKR ignorerede oppositionen under lovforslagets behandling. Det mener jeg er helt forkert. Når hr. Knud Nielsen mener, at det var den tidligere undervisningsministers stejle og stive og usmidige holdning, der var skyld i, at det gik, som det gik, må jeg på det stærkeste tage afstand derfra. Det, der blev gennemført, var ønsket af folketingets uddannelsesudvalgs flertal, og det rettede den daværende undervisningsminister sig loyalt efter. Med andre ord: hvis hr. Knud Nielsen skal være kritisk, må han rette sin kritik mere mod os end mod den daværende undervisningsminister.

Jeg kan love socialdemokratiet, at vi vil foretage et meget grundigt udvalgsarbejde. Vi har en række spørgsmål, som vi gerne vil have opklaret, f. eks. om det kan være rimeligt, at studenterrådet ved Københavns universitet ikke har holdt valg siden 1970. Det er snart 2 år siden, så det er jo en lang valgperiode. Vi har også et spørgsmål om, hvordan man kan undgå en situation som den, man fik i Århus i december, hvor der blev opstillet ikke mindre end 1.800 lister. Det er faktisk forargeligt, at noget sådant kan finde sted.

Vi vil altså gå til en grundig udvalgsbehandling, og vi vil anmode om, at forslaget kommer i et særligt udvalg. Men der skal ikke være tvivl om, at vores principielle standpunkt er, at der skal være listevalg og forholdstalsvalg, og det er ikke rigtigt, som hr. Knud Nielsen siger, at studenterrådets sammensætning afhænger af de forskellige gruppers engagement. Den afhænger af valgmetoderne, og dem mener jeg folketinget må tage sig af.

Morten Lange: Når dette lovforslag er kommet til at foreligge, har det en meget interessant forhistorie. Det er historien om, hvorledes en undervisningsminister og et folketingsflertal lod sig provokere til at fjerne studenterrådet fra en lovgivning, hvori de selv havde indsat det, og hvorledes studenterrådet lod sig provokere af en undervisningsminister og et folketingsflertal til en lang række aktioner i forbindelse med denne fejlagtige lovgivning; hvilket formodentlig ikke har gjort behandlingen af den sag, vi står med i dag, nemmere. Det er

samtidig historien om en helt særpræget form for lovgivning, hvor man fortolker lovgivningen i betænkningen og lader et lovkontor yderligere fordreje betænkningen, således at man er ude af stand til den sædvanlige nyfortolkning, når en ny regering træder til.

Der kan læres mangt og meget af forhistorien. Der kan også læres noget af nutiden, og det var måske nærmest det, vi skulle beskæftige os med. Det forrige kan en eller anden skrive en liden afhandling om ved lejlighed, og den bliver skam ganske interessant. Det, jeg mener er væsentligt at slå fast i øjeblikket, er årsagen til, at dette forslag foreligger. Allerede den tidligere undervisningsminister havde præciseret i sit oprindelige lovforslag, at studenterrådet er en central funktion ved et universitet. Det er ikke rigtigt, at man kan tilbyde de studerende en reel anpart i styrelsesmagten, hvis man ikke samtidig accepterer, at de har sammensluttet sig i studenterrådsarbejde, som har en række opgaver inden for styrelsesloven, en række opgaver til styrelseslovens fortolkning og udførelse og endelig en lang række opgaver derudover.

Der har været studenterråd ved Københavns universitet og ved de øvrige universiteter så langt tilbage, som man næsten kan huske. Der er studenterråd ved bogstavelig talt alle de universiteter, jeg har hørt om, og en sådan legitim og væsentlig organisation er det overordentlig dumt at lade sig provokere til at tage ud af lovgivningen. Det er nødvendigt at få den ind igen.

Det er en skærpente omstændighed, at man til erstatning for studenterrådet — jeg skal igen dér sige, at ansvaret ikke alene ligger hos folketingsflertallet, men også hos visse studentegrupper og til en vis grad hos studenterrådsgrupper — har fået en politisering af studentervalgene med en konservativ og en moderat liste, og hvad man nu ellers har kunnet stille op. Det er uønsket ved universiteterne, der har ikke været noget folkekrav eller studenterkrav eller noget som helst bag det. Det er efter min bedste opfattelse simpelt hen en dårlig løsning. Der kan være konservative tilhængere af en basisundervisning og konservative tilhængere af en smal studietilrettelæggelse, og ligelunde kan gælde om socialister. Det er simpelt hen sådan, at skal de studerende vælge deres